

Tosama

Interni časopis TOSAME d.d. • Št. 7 • Julij • Leto XXXI • Izhaja od oktobra 1965

V JUNIJU ODPRAVLJENA ZAČASNOST ORGANOV DRUŽBE

V mesecu juniju 96 se je zgodila 1. skupščina delniške družbe, kateri je kasneje sledil 1. sklic "rednega" nadzornega sveta.

Z navedenima sklicema so prenehali z delom začasni organi delniške družbe in bili imenovani novi z veljavno določenimi mandati.

O delniškem junijskem dogajanju pišemo v treh pričujočih prispevkih.

delničarjev, ki so tako zagotovili potrebno sklepčnost. Ti delničarji oziroma njihovi pooblaščenca so razpolagali z 202263 delniškimi glasovi. Ob upoštevanju, da pomeni en glas eno delnico, so samo ti delničarji zastopali okoli 69,5 % delniškega kapitala Tosame.

Zasedanje skupščine je pričel predsednik začasne uprave Janko Velkavrh. Nalogo predsedujočega na 1. skupščini pa je opravil član začasne uprave Janez Leskovec. Skupščina je imela v skladu s sklicem deset točk dnevnega reda.

Na skupščini so bili sprejeti vsi predlogi taki kot so bili skupščini predloženi v sprejem.

Med pomembnejšimi sklepi, ki jih je sprejela prva skupščina je potrditev letnega poročila

PRVA SKUPŠČINA DELNIŠKE DRUŽBE TOSAMA

Prvo zasedanje skupščine Tosaminih delničarjev je bilo v četrtek 20. junija 1996. Zasedanje je bilo v tovarniški jedilnici, kjer se je zbralo 14 delničarjev z glasovalno pravico, ki so predstavljali oziroma zastopali dobrih 70 % delniškega kapitala družbe. Na zasedanju se je pojavilo šest "velikih"

Akterji prve skupščine Tosaminih delničarjev; otvoritelj zasedanja predsednik še začasne uprave Janko Velkavrh, voditelj zasedanja Janez Leskovec, notar skupščine Jože Rožman ter računalnik z eReRovim "skupščinskim programom", ki mu je stregla Vlasta Primožič.

Delničarji in pooblaščenca delničarjev na prvi skupščini v Tosamini jedilnici 20. junija 1996 ob 12. uri.

za leto 1995 ter sprejem sklepa o uporabi dobička za leti 1994 in 1995, skupščina pa je tudi razrešila začasni nadzorni svet in imenovala 6 članov v novi nadzorni svet za mandatno obdobje štirih let.

Z razrešitvijo začasnega nadzornega sveta je prenehal mandat tudi vsem drugim organom družbe, ki jih je za začasno obdobje imenoval omenjeni organ.

Klub Tosaminih upokojencev je v začetku junija organiziral tradicionalni izlet članstva. Letos se je udeležilo v štirih avtobusih in štirih dneh (4., 5., 12., in 13. junij) 200 upokojenk in upokojencev. Zapis o tem lahko preberete na notranjih straneh Tosame.

PRVA SEJA NADZORNEGA SVETA

Na nedavni skupščini izvoljen nadzorni svet delniške družbe Tosama se je sestel 1. julija 1996 na svoji prvi seji.

Predsednik nadzornega sveta je postal Roman Ambrož, namestnik predsednika nadzornega sveta pa Feliks Vodlan.

Seje se je udeležilo vseh devet članov nadzornega sveta.

Člani nadzornega sveta so za začetek izvolili predsednika in namestnika predsednika sveta, potem pa so imenovali upravo družbe ter izvolili komisijo za splošne zadeve ter disciplinsko komisijo, saj je ob razrešitvi začasnega nadzornega sveta prenehal mandat tudi tem trem organom. Nadzorni svet je komisiji imenoval v enaki sestavi, kot sta bili doslej.

Nadzorni svet delniške družbe Tosama 1996 - 2000

Člani sveta, ki jih je izvolila skupščina delniške družbe

Roman Ambrož
Milena Gorjup
Leon Grün
Tomaž Kuntarič
Marjan Osolc
Feliks Vodlan

Člani sveta, ki jih je v nadzorni svet delegiral svet delavcev:

Danijela Merlin
Franc Novak
Marinka Repnik

Novoimenovana uprava družbe:

- Franc Gornik
- Janez Leskovec
- Marjan Mlakar
- Jože Podpeskar
- Olga Resnik
- Janko Velkavrh

Upravo kot predsednik vodi Janko Velkavrh, namestnik predsednika uprave pa je Marjan Mlakar.

PREDKUPŠČINSKI SESTANEK DELNIČARJEV

12. junija je bil sestanek delničarjev, ki ga je pred zasedanjem skupščine delniške

strokovne službe) mini generalka za kasnejši sklic skupščine.

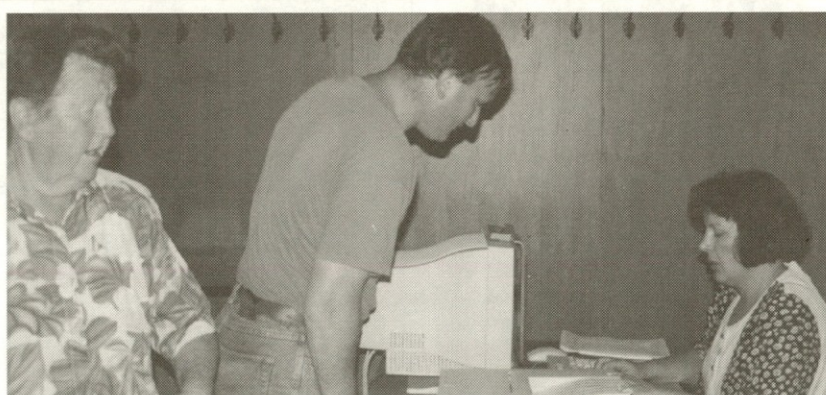
12. junija se v jedilnici (kljub precejšnjemu številu prisotnih upokojujencev) ni zbralo zadostno število delniških glasov, da bi lahko veljavno odločali. Predkupščinskega

Kar številno občinstvo na predkupščinskem sestanku delničarjev iz Tosaminega notranjega odkupa ob prvem sklicu 12. junija "s seboj" ni prineslo toliko delniških glasov, da bi lahko sklepčno in veljavno odločalo.

družbe sklicala Danica Merlin kot vodja programa notranjega odkupa. Na sestanek so bili vabljeni delničarji, ki so podpisniki sporazuma s pravili programa

sestanka se je udeležilo 81 delničarjev, ki so s "seboj prinesli" 4117 delniških glasov, to pa je predstavljalo okoli 8 % udeležbo kapitala iz notranjega odkupa. Glede na

Pred sestankom so se delničarji morali vpisati v listo prisotnih, s čimer je bilo kasneje ugotovljeno število prisotnih delniških glasov.

notranjega odkupa.

Sestanek je bil sklican pred zasedanjem skupščine delniške družbe v skladu z določbami preje omenjenega sporazuma z namenom, da se oblikujejo stališča do predlogov, ki sta jih za skupščinski sprejem pripravila skupaj ali posamično začasna uprava in začasni nadzorni svet.

Ta stališča naj bi na skupščini kasneje zastopala voditeljica programa kot pooblaščenka delničarjev podpisnikov sporazuma.

Sklic je bil za začasno upravo (zlasti za

to, da je odločanje na sestanku (prvi sklic) potrebna 15 % udeležba kapitala iz notranjega odkupa, je bil za 13. junija slican ponovni sestanek z istim dnevnim redom kot pri prvem sklicu. Na ponovnem sklicu je odločanje veljavno ne glede na udeležbo, zato 13. junija zapleta s sklepčnostjo ni bilo, prisotni delničarji pa so pooblastili vodjo programa, da na skupščini glasuje za predložena besedila sklepov.

MEDICINA IN TEHNIKA 96 - ZAGREB

Turneja naših nastopov na sejmihi se nadaljuje. Tokrat smo v Zagrebu. Vedno se rad vračam v glavno mesto Hrvaške, saj sem tu odslužil več kot šest mesecev svoje dolžnosti do takratne domovine.

Zagreb je lepo mesto, ima skoraj 1 mio. prebivacev in je največje mesto nove države. Republika Hrvaška, ki obsega skoraj 57.000 km² površine.

Vladajoča stranka je HDZ in njen predsednik Franjo Tuđman, je tudi šef države.

Mednarodni sejem medicinske in laboratorijske opreme ter farmacije; MEDICINA IN TEHNIKA ima v tem delu Evrope najdaljšo tradicijo, saj je letošnji že 24-ti po vrsti.

Na 12.000 m² razstavnega prostora je svoje proizvode prikazalo 570 razstavljalcev iz 23-tih držav.

Organizacija sejma je zelo dobra, lahko rečemo, da Zagrebački velesajam spada med največje svetovne sejemske prireditve. V paviljonu 9, na razstavnem mestu 37 je naše začasno delovno mesto. Razstavni prostor je zelo lepo urejen in opremljen. Zahvaljujem se sodelavcem iz marketinške službe, da so nam pripravili vse, kar je na

sejmskih nastopih potrebno.

Njihovo prizadevanje in naš nastop je bilo poplačano s podelitvijo **Priznanja** prireditelja sejma.

Bil sem presenečen, ko sem dobil vabilo organizatorja sejma na svečano podelitev priznanj.

Je mogoče, da bi med 570-timi razstavljalci, dobili priznanje mi? Je, priznanje sem prejel iz rok direktorja sejma g. Nedima Isejbegovića, čestitke generalnega direktorja VZ g. Jurice Pavelića in magistra g. Juraja Cetmerja.

Podelitve je posnela tudi HTV in predvajala posnetek v svojem informativnem programu. Podeljenih je bilo le 12 priznanj in naš ponos je bil več kot upravičen.

Bil sem ponosen, da ga lahko sprejemem v imenu naše firme. Občutki so bili zares čudoviti. Lepo je biti TOSAMOVEC.

Ostaja le odprto vprašanje, koliko zamo vsa ta priznanja ceniti sami, doma. Mislim da ne dovolj. Škoda, saj nam bi tudi to pripomoglo k ugedu firme.

Na našem razstavnem prostoru je bil ves čas prisoten tudi naš komercialni predstavnik za Hrvaško g. Korač Predrag in skupaj sva opravila vrsto poslovnih pogovorov z našimi že tradiconanimi kupci in tudi mnogimi novimi poslovnimi iz Hrvaške.

Vojna vihra in zdajšnje odpravljanje posledic močno vpliva na poslovanje s hrvaškimi partnerji. Narejena je bila ogromna materialna škoda, ljudje pa pahnjeni na

sam rob socialnega životarjenja.

Hrvaška denarna enota je Kuna in najmanjša se imenuje Lipa. Za 1 DEM je potrebno odšteti 3,5 Kune.

Nikoli pa nisem imel sreče s prenočišči v hotelih med mojimi potovanji po ex. YU. Ali so dotrajani, slabo vzdrževani ali pa je cena obupno visoka.

Tudi tokrat v hotelu Laguna v Zagrebu ni bilo nič drugače. Celo nadstropje, kjer sem imel sobo so zasedli "begunci". Hrup, jok otrok, prepri in vse ostalo, so mi počitek v nočeh, ki sem jih tam nameraval prespati, prikrajšali na minimum.

Tako sem vsak dan bolj utrujen odhajal na sejem in upal, da bom naslednjo noč lahko mirno spal. Mnogi me sprašujejo, kakšno pa je "nočno" življenje v mestih, kjer hodim. Iskreno vam povem, da tega ne poznam, saj se po napornem dnevu, želim le tuširanja in udobne postelje. Nočnega življenja sploh ne poznam, saj se ga tudi glede na višno dnevnic nebi mogel privoščiti.

V soboto 25.05.96 sem se z avtobusom vrnil zopet domov. Zanimivo je bilo, da smo bili iz Zagreba le trije potniki, v Novem mestu pa jih je vstopilo še osem.

Zaključen je še en sejem na katerem je Tosama uspešno nastopila. Prejeto priznanje je zato dokaz in odlično spričevalo vsem delavcem Tosame, da delamo dobro in si želimo biti med najboljšimi.

Hvala vsem, mislim, da smo na pravni poti. V.G.

medicina i tehnika

24. MEĐUNARODNI SAJAM MEDICINSKE OPREME
FARMACIJE I LABORATORIJSKE OPREME
Zagreb, 22. - 25. svibnja 1996.

dodjeljuje se

POHVALA

TOSAMA d.d.
Domžale, Slovenija

za uspešni nastup na sajamskoj
priredbi

Zagreb, 24. svibnja 1996.

Zagrebački
Velesajam

ZAGREBAČKI VELESAJAM
Jurica Pavelić
generalni direktor

Prehvatnički Odsjajnički sodar
Juraj Čehić

TOSAMIN IZBOR

TRIJE GOSTJE

V tokratnem Tosaminem izboru želimo razkriti tri pravilne odgovore, za katere so bila postavljena vprašanja v junijski številki Tosame in so se nanašala na športno tematiko, kajti že čez nekaj dni se bodo v Atlanti pričele OLIMPIJSKE IGRE. Vsekakor dogodek, vreden največje svetovne pozornosti. Letos pa še toliko bolj, kajti minilo bo natanko stoletje od prvih, ki so bile leta 1896 v Atenah.

Vprašanje, ki vam je bilo zastavljeno se navezuje na imena treh bivših sodelavcev, ki so nekoč bili ali so še aktivni in uspešni športniki.

NAJ 3 je izbral JANEZA AVBLJA, JOŽETA CAJHNA in ZDRAVKA ŠTRUKLJA.

In da vas ne zadržujemo v nestrpnosti pričakovanja ali ste pravilno k imenom športnikov pribeležili ustrezno panogo, naj kar takoj sporočimo, da alpinizem, tek na dolge proge in dviganje uteži z njihovimi imeni nimajo nič skupnega. Razen morda to, da so včasih ali so še sestavni del treningov. Torej, izbrati ste morali med kolesarstvom, keglanjem in jadralnim letenjem.

Toda, kaj h komu?

Prav vse vam bo jasno, ko boste prebrali vsebino razgovorov, ki smo jih z veseljem opravili z njimi.

Zaradi najdaljšega staža v TOSAMI in predvsem zaradi tega, ker sva bila kar dolgih enast let sodelavca, sem si dovolil najprej obiskati **ZDRAVKA ŠTRUKLJA**, ki z družino, ženo Minko, sinom Mhom in hčerko Barbaro živi v Domžalah, Krakovska ul.7.

Oba sva še nekoliko "dišala" po vonjavah

kuhinj v katerih sva zaposlena (Zdravko sedaj v Autocommersu), ko sva se po delu srečala v prijazni vrtni senci. Kaj drugega, kot z namenom obujati spomine Zdravkove športne kariere, ki je zelo raznolika in dolga v smislu ljubiteljskih udejstvanj na mnogih športnih področjih, dokler v vsem končno spozna, da je potrebno k izjemnemu

Pokal za turnirsko zmago letos v Italiji

kegljaškemu talentu dodati še trdo klubsko delo in postaneš svetovno pomembna športna osebnost. To danes dvainštiridesletni Zdravko Štrukelj, moj in vaš nekdanji sodelavec v času od 16.5.1977 do 02.10.1988 nedvomno tudi je.

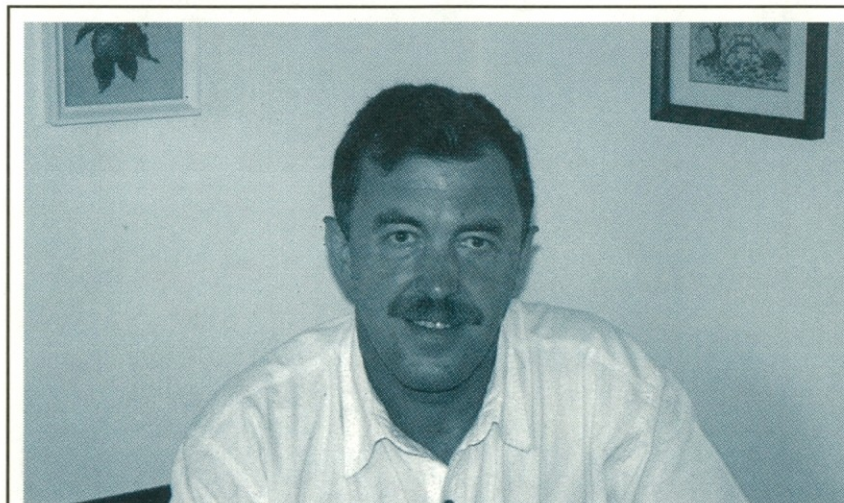
"Drži" pravi Zdravko. "Osem let bo kmalu, ko sem zapustil Tosamo ali že več kot devetnajst, ko sem prišel na delo v takratni novi obrat družbene prehrane. Lepih spominov je veliko. Najlepših pa seveda na čase, ko smo se tosamovci - rekreativci v prijetni družbi mnogokrat srečevali pri delu najrazličnejših športnih dejavnosti. Kegljaške, smučarske tekstiliade, strelska, šahovska, odbojcarska, nogometna in kaj vem, katera tekmovalna še...res, to so bile "fešte", ki ne uidejo kar tako iz pozabe."

"Sicer pa je vse moje življenje tesno povezano s športom in rekreacijo. Ko sem še živel v

Straži pri Novem mestu, sem se že s petimi leti starosti vključil v dopolnilno telesno - vzgojno delo pri tamkajšnjem TVD Partizan-u in z enakim veseljem to delo nadaljeval pri domžalskem, ko smo se s starši preselili sem. Ko sem obiskoval 6. razred osnovne šole me je zamikalo igranje košarke in tej športni panogi sem namenil zelo veliko čas v KK Domžale.

Postal sem celo kadetski reprezentant Slovenije. To je bila tista generacija v kateri sta natopala Volaj in Papič ter drugi odlični košarkaši.

"Nastopil je čas šolanja in nekako do 20. leta starosti, pa tudi zaradi služb in služnja vojske se resno s športom nisem mogel ukvarjati. Smučanje, tenis in košarka pa so kljub temu še vedno najrajši zapolnili moj

Zdravko Štrukelj ob pogovoru za Tosamin izbor.

Zdravko Štrukelj v ekipi svetovnih kegljaških prvakov leta 1994 v Nemčiji.

prosti čas". "Pri 21. letih starosti sem k vsemu dodal še rekreativno kegljanje. Zelo veliko prav v Tosami in pri KK Domžale. Resni treningi in tekmovanja so dali tudi določene izkušnje in zelo dobre rezultate. Tako dobre, da so me opazili v takrat najboljšem slovenskem klubu Gradis Ljubljana. Odločitev je bila seveda težka. Kljub vsemu sem privolil in podpisal pristop. Za to moštvo sem nastopal kar štiri leta in igranje v 1. takratni državni ligi se mi je zelo obrestovalo v vseh pogledih vključitve v ta vrhunski šport. Obenem pa je bila to prava "odskočna deska" k mojemu življenjskemu cilju, t. j. postati državni reprezentant samostojne Slovenije. Uspešno kariero sem nadaljeval in tu sem še vedno, v kranjskem KK Iskraemeco."

Ker sem se s kegljanjem nekoč ukvarjal tudi sam, sem z veseljem ogledoval fotografije znanih obrazov odličnih slovenskih kegljačev in kegljačic, ki še danes a tokrat v Zdravkovi družbi pomenijo strah in trepet vsem najboljšim svetovnim reprezentancam. Med tem časom mi Zdravko še pove, da so sezone dolge in naporne. Kako ne, ko pa moraš k vsakodnevni službi vsaj petkrat na teden, včasih pa vse dni podrediti treningom, najrazličnejšim reprezentančnim pripravam in poti v kar oddaljeni Kranj, ter velikemu številu nastopov doma in v tujini. Ob vsem tem so me zanimali seveda tudi najvidnejši vrhunski dosežki. Zdravko jih našteva tako v "skromne tonu", kot bi tako moralo biti. Pa ni. Prav vsi so plod trdega dela in velikega kegljaškega mojsterstva. Denimo samo: dvakrat 4. mesto med posamezniki na DP, enako tudi z Gradisom v 1. državni ligi (SFRJ) pa z istim klubom še 5. meto na Evropskem pokalu in nato uspehi

s kranjskim moštvom: dvakrat ekipni državni prvaki, dvakrat 3. mesto na DP v parih itd. Vsekakor pa je krona Zdravkovih rezultatov - ekipni svetovni prvaki leta 1994 ter letošnja enako visoka uvrstitev - 5. mesto med vsemi svetovnimi ekipami. Veliko vrednost pomeni tudi letošnje 7. meto s Kirbišem v parih, prav tako na SP v Pragi. Visoko kakovost Zdravkovega kegljanja pa nedvomno potrjuje tudi veliko posamičnih turnirskih zmag in drugih odličnih uvrstitev doma in v tujini. In še en "cvet"! Osební rekord kar 1032 podrtih kegljev na kegljišču v Cerknici.

Zazdelo se mi je, da se Zdravko, od kar se nisva videla ni postaral niti za dan. Po vsem me mika in vprašam: "Koliko časa še?" "Vse je odvisno od zdravja in dobrih rezultatov. Potem pa, že danes vem, da bo moje življenje še nadalje primerno podrejeno rekreativnemu kegljanju in prenašanju bogatih izkušenj na mlajše. Predvsem sina Miha, ki že kaže, da sva si resnično v najzobjem sorodstvu."

Z Zdravkom sva nekaj razmišljanja namenila tudi bližajočim se OL. V en glas sva zatrjevala, da bodo precej obremenjene najine oči, tudi poraba električne energije bo zaradi TV nekoliko poskočila, manj bo spanja in nekaj tolarjev več v žepih prodajalcev časopisov.

Tudi o možnosti medalj sva si bila enotna. Najpogostejše sva omenjala Čopa, kajakaše, Bukovčeve in strelca Debevca. Skratka ugotovila sva, da naju čaka del zelo dolgega in vročega poletja.

Zdravko jaz pa pravim in obenem želim, da bi tudi tebi še mnogokrat igrali slovensko

himno v znak uspešnih in zmagovitih kegljaških nastopov in za zaključek vsem tosamovcem sporočam tvoje sporočilo:

"Hvala za pozornost prav vsem z željo, da boste čimbolj uspešni podjetniki. Še posebno lepe pozdrave pa pošiljam vsem športnim prijateljem "stari klapi", ki naj se skuša potruditi in nekdanji renome ter mesto organizirane rekreacije v TOSAMI vrniti na staro, uspešno pot.

In da ne pozabim, še vedno se rad oglasim na kakšen tosamín kegljaški trening. Verjamite ali ne. Zelo mi je žal, da prijatelj Janez Limoni zaradi stalnega pomanjkanja časa ni mogel slediti moji športni poti. Velik kegljaški talent je in res je škoda, da svoje perspektivnosti ni mogel dokazati v vrhunskih športnih krogih. Morda pa le, nikoli ni prepozno!"

Z JANEZOM AVBLJEM se pozna že dolgo. Priznati pa moram, da mi je ravno

V Elanovem super vrhunskem dvosedežnem jadralnem letalu DG-500 skupaj z preizkusnim pilotom (zdaj že nekdanje) nemška firma Glaser Dirks.

ta dogovorjeni razgovor dal prvo možnost, da sem se z njim lahko prvič srečal v Križu pri Komendi 41, domu njegove družine.

Preklemansko deževen je bil ta torek, kot nalašč, da si je Janez ob obilici vsakodnevnega dela lažje vzel čas za zelo zanimiv in prijeten pogovor. In še ta dan nekaj po 19. uri, ko se je ravno vrnil iz službene poti iz Postojne.

Opazim ga, ko nasmejan iz prtljažnika avtomobila nekaj poklanja, še bolj nasmejanima hčerkama Jani in Vidi ter zaslišim glas skrbnega očija: "Obljuba dela

dolg, in tu sta vajina hrčka, dragici!" Kmalu se pridruži še žena Stanka in vsi skupaj se za uvod prijetno pozabavamo z novimi člani te prijetne družine, nakar se posedemo v veliko dnevno sobo. Spoznam, da se je Janez zelo odgovorno pripravil na ta klepet, kajti hipoma je bilo na mizi kup albumov, fotografij in drugega dokaznega gradiva. Enako odgovorno, kot bi sedel v delovnem kabinetu inšpektorata za promet in zveze ministerstva, kjer trenutno opravlja delovne naloge glavnega inšpektorja za letalstvo.

športnega pilota jadralnega letala, je seveda doberšen del pogovora šel v to smer.

Še preje se spomniva športno - rekreativnega utripa v Tosami. Mimogrede mi pove, da je bil celo predsednik tosamine mladinske organizacije in kot tak, seveda zelo zainteresiran za športne aktivnosti. Prednjačilo je smučanje in sindikalne igre. Zelo rad pa se je zapodil za nogometno žogo, sicer pa nadaljuje:

"V sanjah zaprišežen pilot sem bil že od 7.

smo le trije postali poklicni piloti! Športni jadrallec nisem bil dolgo. Le do leta 1973. Kot član in tekmovalec Aerokluba Ljubljana pa sem v tem kratkem času dosegel nekaj vrhunskih rezultatov. Denimo: Srebrni in zlati C z diamantom ter na DP (SFRJ) v Lescach 10. mesto, čeprav se spomnim, da sem bil pred zadnjim preletom celo 5. V tem času sem postal tudi učitelj jadralnega letenja. Šolanje za pilota v potniškem prometu je bilo zelo zahtevno in naporno. Ni mi preostalo drugega kot, da t.j. športno letenje opustim in se z vsemi silami predam končnemu cilju postati pilot velikih potniških letal.

Predno se pričneva pogovarjati o pilotski službeni karieri, se Janez za čas umakne. In že so mi v upogled nekakšne knjižice, po obliki in velikosti precej večje od naših voznških dovoljenj. Šlo je za pilotske licence iz katerih pomočjo sva kaj hitro kronološko obdelala že dolgo Janezovo kariero.

Najpreje se ustavi pri njegovem pilotskem delu beograjskega Aviogenexa, konkretnije pri potniškem letalu TU-134A. To odgovorno delo je trajalo od leta 1973 do 1976, nakar se v ljubljanski Adriji naziv kopilota spremeni v še odgovornejše delo - kapitana DC 9. Uspešno vodenje letala in klubovanje nebu ter ogromnim razdaljam potovanj po domala vsem svetu, Janez leta 1985 prevzame vodenje še večjega letala DC 9 - MD-80. Sledi sprememba delovne sredine - leto 1987 beograjski JAT in nato vse do leta 1991, ko se ponovno vrne v Slovenijo (Adrio).

Nastale razmere v takratni in bivši SFRJ zaradi vojne in še nekateri drugi zapleti so začasno prekinili Janezov stik z nebom. Dolgoletne izkušnje in uspešno "kapitansko" delo pa je botrovalo temu, da je bil Janez

Janez Avbelj kot kapitan v kokpitu potniškega letala DC-9.

Čisto na kratko se še dogovoriva o bistvu moje radovednosti in že prislunem besedam, ki v stilu "predavatelja" prijetno zvenijo ušesom.

"Že kar štiriintriideset let bo kmalu, ko sem se kot učenec za strojnega ključavničarja spoznal s Tosamo. Bili so to lepi trenutki. Ampak, cilji in moj življenjski izziv pa je bil nekaj čisto drugega. Leteti, leteti torej postati pilot! V začetku mi najrazličnejše okoliščine tega niso dovoljevale. Izučil sem se in nato nadaljeval z redno službo v TOSAMI nekaj več kot tri leta. Želje po "nebu" so bile tako močne, da sem že v tem času, ob delu začel z letenjem. Da je bilo temu tako, sem še danes iz vsega srca hvležen mojstru Gaberšku in zelo razumevajočemu takratnemu direktorju g. Pogačniku.

Velik problem za nadaljni študij je bil denar, zato sem se odločil oditi v Ameriko, kjer sem delal kot učitelj smučanja in prav s tem delom sem zaslužil denar za letenje. Že leta 1973 sem opravil izpit za poklicnega pilota, kar je pomenilo, da sem se od Tosame ločil že leta 1971."

Ker Jneza Avblja v tem pogovoru predstavljamo tudi kot nekdanjega

leta starosti dalje. Ko so nastopili ti resni življenjski trenutki, je bilo prav jadralno letenje najlepša možnost "priti zraven". Neizmerno sem užival in tudi to jemal kot vse v življenju, skrajno profesionalno. Tovrstne selekcije so huda in naporna stvar. Poglej! Od 108 takratnih začetnikov nas je samo 8 uspešno opravilo izpit za jadralno letenje in kasneje

Janez z junijsko Tosamo ter s Tosaminim sogovornikom pred svojim domom na Križu.

leta '93 imenovan na mesto glavnega inšpektorja za letalstvo pri ministrstvu za promet in zveze. To pa je, kot uvodoma že rečeno, trenutno njegovo delo.

Najin zanimiv pogovor se bliža h koncu. Če bi želel strniti vsa njegova pripovedovanja, bi se morali opredeliti za objave v nadaljevanjih. Tako pa za zaključek le še nekaj prijetnih Janezovih razmišljanj.

"Jadralno letenje je najlepše letenje! Letiš svobodno, kar je v primerjavi s pilotiranjem velikih potniških letal velik užitek. V slednjih gre za izredno velike odgovornosti.

Kot učitelju jadralnega letenja in ob delu enako v tem uživam še danes. Športno se s to zvrstjo najbrž ne bom ukvarjal več, kajti, več odgovornosti skupaj se pač profesionalno ne da obvladovati. To pa je v velikem nasprotju mojega karakterja. Tudi rutinsko delo se lahko hitro pozabi, zato v tem času zelo rad sedem za krmilo kateregakoli letala".

Tudi z Janezom sva nekaj besed namenila letošnjim OI v Atlanti in pove mi takole:

"Vsak vrhunski šport zelo spoštujem, ker vem kako ogromni naporji so vloženi za vsak dosežek. Vseeno pa se bolj nagibam k "pravemu pristopu" k športu, tistemu, ki ti daje in potencira drugačne užitke. OI bom pač spremljal toliko, kolikor mi bo dopuščal čas. Z medaljami naših športnikov in TV sporedom se ne obremenjujem. Če le morem, pa si ogledam vse avtomobilске dirke Formula 1".

Vesel sem pogovora, ki mi je po dolgih letih ponovno zblížal s Tosamo. Naj ob tej priložnosti zapisane besede poneso podjetju najlepše pozdrve in želje po dobrem gospodarjenju. In če bosta prebirala - posebno lep pozdrav vama mojster Gaberšek in g. Pogačnik!

Janez, lepa hvala za ta pogovor. Prepričal si me (nas), da tvoj spomin na TOSAMO še ni zbledel in kot praviš, ti je pomenilo pomemben mejnik v tvojem življenju, kar si ji izkazal tudi s preletom in vleko reklamne mreže z napisom TOSAMA 50 LET ob njeni 50. obletnici.

Uspešno delo in varno nebo tebi in tudi hčerki Jani želimo. Vsej tvoji družini pa seveda še veliko zdravih in srečnih let.

Ravno razmišljal sem, kdaj bi obiskal še **JOŽETA CAJHNA**, ki z družino, ženo Marijo - našo upokojenko ter hčerkama Karmen in Eriko živi v Dožalah v lastni hiši na Poljski poti 17, ko dobim sporočilo, da je ravno v TOSAMO prinesel ključve od počitniške prikolice iz Vrsarja. Bili so namreč na dopustu. Najdeva se in obema se zazdi, da se od nekje pozna. Od kje neki si

Jože Cajhen; na Tosamo ima poseben spomin, zato je, kot sam pravi, tudi vložil certifikat v Tosamo in tako postal njen delničar.

rečem in kmalu razvozljam, da iz časov ko smo veselo razmišljali o politiki športa v občini Domžale (TKS). On kot ustanovitelj Kolesarskega kluba Disk Domžale, za mene pa že tako in tako veste komu pripadam. Že uvodne besede mi dajo vedeti, da se bom tokrat pogovarjal s človekom, ki ga v sebi kar nekako podoživljam, kajti naš bivši sodelavec Jože, ki je bil v TOSAMI zaposlen od 03.06.1963 do 31.10.1964 leta, je izredno prijazen, zgovoren in predvsem polen smisla za humor.

In ker ga kot sodelavca nisem poznal, me je v pogovoru prepričal tudi o mnogih pozitivnih platih orodjarskega dela, kakršnega zmorejmo le največji mojstri. Zato ni čudno, da sva sedeža konferenčne sobe grela skoraj dve uri.

Jože pa o svojih spominih na TOSAMO pove takole:

"Ko sem odslužil vojsko sem delal pri Obrtnem podjetju Mengeš. Nekoč dobim delovno nalogo - izdelavo kolesarnice v TOSAMI. Prihajam in delam, na kar mi nekdo iz vodstva ponudi delo prav tu, kajti opazili so, da sem zelo več v varenju kroma in aluminija, ki je bilo ta čas zelo pomembno, menda v oddelku belilnice, kjer so uporabljali nekakšne posode iz teh materialov. Hitro sem se odločil in kot ključavničar pri mojstru Gabršku z delom v Tosami tudi začel. Opravi sem mojsterski izpit. To znanje mi je dalo možnost vodenja takratne Tkalnice-Zvezda, kjer je blazno ropotalo. Neprimerno bolj kot pedala tekmovalnega kolesa, zato sem jo "stisnil". Željan izpopolnjevati znanje sem odšel v tujino - Avstrijo, kar mi je omogočilo, da sem delal tudi v Švici in Nemčiji. Po 14. letih

sem se vrnil domov in pričel z obrtjo. Orodjarstvo - izdelava orodij in plastike ter deloma tudi graverstvo so moje stalne spremljevalke pri poslu. Velik izziv pa tudi inovativnost."

Tako se je za uvod pogovora predstavil

18-letni Jože na dirkalnem kolesu in v "civilni opravi" na Reki.

Jože in mi poleg omenjenega "natrosi" še veliko, veliko drugih zanimivosti. Nekaj takšnih, da smeha preprosto nisem mogel zadržati. Kot npr., da je letos v Vrsarju zaradi neugodnega vremena moral obleči kavbojke pod kopalke ali tudi to, da je bil kot predsednik mladine v Tosami zelo udaren fant. Celo toliko, da je prav v trenutku čakanja predsednika Hruščova ob cesti, mnogo večji interes v ogledovanje zanimanja "vrgel" v brhko mladenko Marijo, njegovo sednjo ženo. Nič manj zanimiva ni

bila tudi misel, zakaj se je začel pridno učiti nemškega jezika. V to ga je nekoč prisilila skupina romov, ki je nekaj tega znala. In, da Jože ne bi bil boljši od njih? Dajte no! In še in še takšnih in podobnih duhovitih "resnic" sem slišal.

pripravljen, kajti tudi za tri dni sem s klubom v tednu odhajal na najrazličnejše dirke v Beograd oz. Srbijo.

To je bila menda neka domena s tamkajšnjo Zvezo in klubi.

Na Rogovi dirki Ljubljana-Ilirska Bistrica-Ljubljana.

Najin pogovor preide h kolesarskemu športu, ki je Jožetu tam nekje od leta 1954, kot 15. letnega fanta in vse do leta 1964 tako močno navduševal. To garanje pa mu je prineslo tudi celo vrsto izjemnih vrhunskih dosežkov.

O tem pa Jože Cajhen takole:

"Moj oče, stric in bratranec so tvorili pravo familio kolesarjev. To me je navdušilo. Nekaj k temu pa je prispevala tudi majhna posest v Selu pri Ihanu, ki je bila od doma oddaljena kar 6 km.

Kar drži. Takoj po osnovni šoli sem resno zastavil. Že isto leto sem trikrat zmagal. Prvič na moji prvi dirki v Dolu pri Ljubljani. Takrat je bila večina cest še makadamskih in kar naporno je bilo dan za dnem vrteti pedala. Zagotovo nam na pol kmečkim fantom še toliko bolj. V naslednjem letu sem postal stalni član ekipe KK Rog iz Ljubljane in v istem podjetju sem se tudi nekako vajeniško zaposlil. Sleherni dan sem hodil tja. Če je padal dež sem delal, če je bilo vreme ugodno sem šel trenirat. V tem klubu se je poznalo, da smo bili tekmovalci kar dobro materialno in organizacijsko vodeni. Garati pa je bilo treba! Če v letu dni nisi napravil vsaj 15.000 do 20.000 km samo za trening, niti sanjati nisi smel o tekmovalnih podvigih.

Prvi večji uspeh v mladinski konkurenci je zagotovo to, da sem na krožni dirki Zagreb - Varaždin - Zagreb (cca. 100 km) postal državni prvak. Takrat sem bil izjemoma

To ni bila edina zmaga. Bilo jih je še nekaj, vendar bolj sem bil znan po večnih 2. mestih. Vsaj 50 krat, še posebno zato, ker sem moral na najrazličnejših dirkah 1. mesto prepustiti najboljšemu, še bolje rečeno - najstarejšemu kolegu v ekipi.

Ogromno sem tekmoval po vseh večjih mestih in krajih bivše SFRJ (Zenica, Sarajevo, Banja Luka itd.) in zelo veliko tudi po slovenskih cestah. Zelo lepo je bilo tudi zmagati leta 1960 v Zagrebu na veledromu. Postavil sem celo hitrostni rekord na 1200 m, ki je nato veljal še celih 14 let." Ni kaj! Naš Jože Cajhen je bil šampionski kolesar, ki je dnevno v povprečju prekolesaril po cca 120 km in to vsaj s povprečno hitrostjo 36 km/uro, kar mu je omogočilo posebno tekmovalno taktiko - takoj po startu nepopustljivo uiti zasledovalcem. Svojo uspešno kolesarsko kariero je zaključil pri 25. letih. O prenehanju je pričel razmišljati po dirki po Sloveniji in Hrvaški, ko je zasedel le 16. mesto. Nekaj pa tudi zato, ker je bilo v življeju potrebno misliti na še kaj drugega - dom, družino. In se odloči. Zopet tam, kjer je začel. Poslovilno dirko je odvozil tudi v Dolu pri Ljubljani in zasedel 4. mesto. Bil bi prvi, ampak ni si nadejal defekta. Svoje rezervne zračnice pa tudi ni imel pri sebi. Prisotno je bilo tudi nekaj nevošljivosti v tehničnem štabu ekipe, vse pa je pripomoglo, da so bili ubežniki, ko sem odpravil okvaro, že zelo, zelo daleč.

In kako je danes. Ali se pri sedemindesetih letih še kaj vsede na kolo?

"O, seveda. Naj to dejstvo združim še s priporočilom. Po 50.letu ne kolesarite v teku s časom. Zmirno in uživajte. Štoparice naj ne bodo vaš zaveznik!"

Nekaj besed sva z Jožetom namenila tudi letošnjim OL in mi pove:

"Vsekakor jih bom z veseljem spremljal, kot vsa tista vrhunska tekmovanja, ki ne glede na panogo v športni boj združijo vse najboljše športnike evrope ali sveta. Do teh fantov in deklet imam posebno častljiv odnos in vredni so gledalčeve pozornosti doma ali neposredno na stadionih. Tudi sam sem bil olimpijski kandidat za igre v Avstraliji (Melbourne) pa mi je žal bolezen preprečila udeležbo na tem največjem športnem tekmovanju. No letošnji izbor edinega kolesarskega olimpijca (Pintariča) ni logičen. Pa ne zaradi njega, ampak osamljenost v tej disciplini je preprosto že v naprej obsojena na neuspeh. O tem pač odločajo ljudje, ki s športom nimajo skoraj nič skupnega, to nekašni politiki v športu. To pa ni dobro.

Tudi klepet z Jožetom Cajhnom se je bližal počasi h koncu. Pove mi še, da nikdar ni želel biti "visoki" funkcionar v kolesarskih športnih krogih, kajti običajno si prvi, ki se zameriš športniku. Na nekaterih dirkah je bil sodnik (npr. Alpe - Adria) ali občasni član kakšnih organizacijskih odborov. Bolj ga je navduševalo delo pri Disku, ki žal zaradi objektivnih razlogov ni zdržal željenih ciljev.

Za konec pa Jože še doda: "Še vedno sem pristaš Tosame. Vanjo sem vložil tudi certifikat in običajno z ženo zelo rada izkoristiva počitniško domovanje v kapacitetah Vrsarja.

Kar pa se športne rekreacije tiče, vsakemu tosamovcu priporočam vsaj eno športno zvrst, ki ga bo krepila po načelu: Zdrav duh v zdravem telesu. Toda brez cigaret in pijače! To pač ne gre skupaj. Vem pa, da je imela TOSAMA vedno posluš za delavce, ki so se želeli ukvarjati s sindikalnim ali katerim drugim športom.

Hvala in srečno!"

Najlepša hvala tudi vam, Jože. Bil ste prijeten sogovornik. Skoraj ne gre dvomiti, da vam dolgoletna predanost športu in zdrav način življenja ne bi omogočila še vrsto zdravih in zadovoljnih let v krogu svoje družine. To in še več vam iz vsega srca želimo tudi današnji tosamovci.

TOSAMINE DROBTINICE

V junjskem Gospodarskem vestniku si je bilo moč ogledati top lestvico; 300 največjih slovenskih podjetij.

V lestvici 300 največjih, ki je narejena za lanko leto, so v Sloveniji glede na ustvarjene prihodke največji trije: Revoz d.d., Petrol Trgovina i.o. ter Gorenje gospodinski aparati d.o.o.

Glede na višino čistega dobička pa: Krka - Tovarna zdravil, Petrol Trgovina v.o. in Telekom Slovenije p.o.

Tosama se je v teh dveh lestvicah tudi letos pojavila in se je uvrstila po obeh kriterijih v skupino podjetij iz zadnje tretine.

Po prihodku je Tosama, ki je po številu zaposlenih bil lani 83. podjetje v Sloveniji, "uvrščena" na 214. mesto (leto poprej 180. meto).

Tudi pri čistem dobičku je družba "pokvarila" lansko uvrstitev. Ustvarjeni dobiček 74.070 tisoč SIT je Tosami zagotovil 229. meto na lestvici (lani 167).

Je pa v zvezi z letošnjimi omejenimi lestvicami 300 največjih in Tosamo treba le ugotoviti eno spodbudno stvar. Sedež firme Tosama je namreč končno naveden pravilno, saj se v lestvicah prvič pojavlja kot Tosama, Vir.

Sicer pa številke niso pomembne samo v lestvicah v ekonomiji, matematiki, fiziki, ampak tudi v bolj mejnih področjih. Pri tem

naj bi imela številka **štiri** še posebej zanimivo vlogo.

ŠTIRI JE HARMONIJA VESOLJA IN ČLOVEKA:

Štirica je univerzalni simbol in z njo štiridelnost, četvorka, križ, kvadrat.

Štiri je popolno število neke celosti. Pa samo nekaj teh uravnovešenih v sebi zaključenih procesov.

Štiri točke zaznamujejo telo, vladajo nam štirje planeti (Jupiter, Mars, Luna in Saturn). Štiri skupine znamenj: ognjena (Oven, Lev, Strelce), vodna (Ribe, Rak, Škorpion), zemeljska (Bik, Devica, Kozorog) in zračna (Vodnar, Dvojčka, Tehnica).

Sonce s svojim potovanjem deli leto na štiri letne čase. Štiri so strani neba in štirje glavni vetrovi.

Zemlja ima štiri razsežnosti (višino, globino, dolžino in širino) in štiri elemente (ogenj, vodo, zemljo in zrak).

Štirica se prenaša tudi na človeka, ki je izpostavljen enemu od štirih temperamentov (sangviničnemu /vročerkven, ognjevit/, koleričnemu, flegmatičnemu ali melanholičnemu). Tudi štiri tekočine se zadržujejo v našem telesu (kri, rumeni žolč, sluz in črni žolč).

Štirica je tesni vsebinski povezavi z osrednjim simbolom krščanstva - križem. Tako križ s svojimi štirimi kraki, ki kažejo strani neba, med drugim pomeni svet. Tudi ime prvega človeka je sestavljeno iz štirih črk (Adam). Stara zaveza se deli v skladu s štirimi redovi (patriarhi, sodniki, kralji, preroki) in Novo zavezo so zapisali štirje evangelisti (Marko, Luka, Janez in Matej). Imamo štiri

kreposti (moč, pravičnost, preudarnost in zmernost).

Štiri je torej v prvi vrsti zemeljsko število in je popoln simbol urejenosti in skladnosti tako na materialnem kot na duhovnem področju.

F.V. in V.O.

SODELAVCI

V tej številki TOSAME s svojimi pismenimi prispevki sodelujejo: Alojzija Korbar-Tacar, Albina Kosmač org., Valentina Ocvirk, Marija Presekar, Marjan Štrukelj, Antonija Videnšek dipl. ing. in Feliks Vodlan ing.

Grafična oprema časopisa, oblikovanje in risbe: Feliks Vodlan ing.

Risba: Marija Mastnak

Objavljene fotografije sta posnela: Nuša Pogačar, Feliks Vodlan ing.

Računalniška obdelava tekstov: Valentina Ocvirk

Grafična postavitev časopisa: Papiroti, vse iz papirja, Krško d.o.o.

Avtorjem posameznih prispevkov se uredniški odbor zahvaljuje za sodelovanje in vabi tudi druge k sodelovanju.

Pisnega gradiva avtorjem ne vračamo.

Uredniški odbor TOSAME:

Franc Anžin dipl.iur., Janez Leskovec dipl.oec., Feliks Vodlan ing.

Izdaja in tehnično ureja

SKS - splošna služba

Interni časopis TOSAMA d.d.

VIR, Šaranovičeva 35

Izdaja v 1200 izvodih

Tisk: Papiroti, vse iz papirja,

Krško d.o.o.

Na podlagi zakona o prometnem davku (Ur. list RS 4/92) in mnenja ministerstva za informiranje številka 23-201/92 z dne 23.03.1992, sodi časopis med proizvode informativne narave po 13. toč. tar. št. 3, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

S SESTANKA DELNIČARJEV TOSAME

Vstop na take in drugačne delniške sestanke ni kar tako, saj se jih lahko udeležijo le vabljeni delničarji oziroma njihovi pooblaščenici, zato je bilo na vhodu v prireditveni prostor poskrbljeno za informacije in nadzor.

MENEDŽERJI IN ODNOS DO JAVNOSTI

"Imate hlačne pleničke Kobacaj?" "Ne, kdo pa še danes vpraša za Tosamol!"

Ni me presenetilo toliko dejstvo, da v trgovini nimajo nekega Tosaminega izdelka, kot drugi del odgovora oziroma kar opombe, "kdo pa še danes vpraša za Tosamo".

Ta del odgovora me je navedel na razmišljanje o odnosu MEDIJI-PODJETJE-JAVNOST.

Javnost se pred leti ni kaj prida zanimala za poslovanje gospodarstva, toda v pretečenem času se tovrstni pogledi spreminjajo. Mediji vse več v svojih gospodarskih rubrikah, ali posebnih revijah, objavljajo podatke o gospodarstvu in gospodarjenju podjetij, javnost pa se za to področje vse bolj zanima. Mediji se v poročilih, predvsem ukvarjajo s posameznimi osebami - menedžerji. Tako vloga menedžerjev postaja vse bolj zanimiva, kajti menedžerji imajo lahko v javnosti veliko zaveznitvo ali nasprotnitvo.

Menedžerji s svojimi osebnostnimi lastnostmi, ki jih javnost od njih pričakuje, kot na primer "osebna verodostojnost", morajo biti zmožni učinkovito izraziti želje svojega podjetja, se postaviti v bran. Pri tem je zagotovo dejstvo, da morajo biti bolj zaupanja vredni, kot je zaupanja vredno podjetje, ki ga predstavljajo.

Ponesrečeni nastop v javnosti lahko podjetju bolj škoduje kot morebitna napačna investicija. Prepričljivost in prepričevalnost menedžmenta so pri nastopih velik kapital, sploh na gospodarskih področjih, za katere se javnost bolj zanima, to pa tekstilna panoga zagotovo je, če ne zaradi drugega kot zaradi velikega števila zaposlenih.

Sposobnost vsakršnega nastopanja menedžerjev je tako pomemben element, ki pripomore k vlogi nekega podjetja v družbi.

Na relaciji MEDIJI - JAVNOST, torej med obema se pojavlja menedžer, ki odigra tako posredovalno kot predstavniško vlogo. To je pomembno z vidika demokratične javnosti, ki si vse bolj "jemlje pravico", da sme ocenjevati prav vse, torej tudi gospodarske družbe. Ker so podjetja organizirana tako, da imajo svojega predstavnika in navadno je to menedžer, je le ta tista oseba, ki se izpostavlja javnosti kot taki.

Javnost lahko ocenjuje podjetje po nastopih predstavnika. Podjetje pa lahko s primernimi

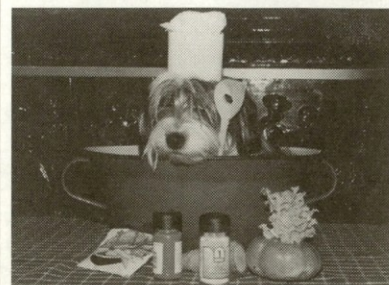
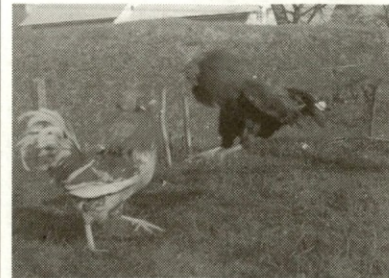
nastopi menedžerja v javnosti pridobi, kar je kot posledica pozitivno mnenje javnosti do podjetja, s tem pa tudi želja po njihovih storitvah ali izdelkih in na koncu poslovni uspeh.

Nezadovoljstvo z nastopanjem predstavnika lahko usmeri javnost v negativno razmišljanje oziroma negativno kritiko. Kaj in koliko lahko stori javnost oziroma mediji za nek izdelek, so izrazito pokazale nekatere razvpite slovenske reklame.

V bodoče je moč pričakovati, da bodo javnost in mediji tisti, ki bodo v določeni meri poleg same kakovosti storitev ali izdelkov prispevali k uspehu ali neuspehu nekega podjetja.

Doslej sem govorila le o tem, da je pomembno za podjetje, če njihovi menedžerji obvladajo odnos do javnosti in medijev, kar pa ni edino, to je pomembno tudi za same menedžerje, če ne zaradi drugega, pa zaradi tekmovalnih prednosti pri osebni karieri.

Ker nas javnost ocenjuje tudi po tem, kako ravnamo in kako se predstavljamo, je prav, da bi tudi o tem področju v bodoče razmišljali.

Fotografije živalskega sveta iz zbirke Damjane Gostič

A. K.

ZAHVALI

Ob smrti mojega očeta se zahvaljujem za izreke sožalja in podarjeno cvetje, sodelavkam in sodelavcem iz oddelka mikalnice ter sodelavkam in sodelavcem vodstva proizvodnega sektorja.

Za izreke sožalja hvala tudi vsem ostalim sodelavkam in sodelavcem Tosame.

VINKO SVETLIN

Ob izgubi mojega očeta se zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem oddelkov Tkalic za podarjeno cvetje in denarno pomoč, zahvala velja tudi proizvodnemu sektorju za venec in sindikatu za nadomestilo venca.

Iskreno se zahvaljujem vsem za izreke sožalja, obisk in spremljanje na njegovi zadnji poti.

MARJAN SVETLIN

V junijski Tosami smo zastavili "športno" nagradno vprašanje, ki se je nanašalo na športne zvrsti treh nekdanjih Tosamovcev. V Tosaminem nabiralniku se je nabralo kar precej kupončkov reševalk in reševalcev, ki so kar je zanimivo, skoraj brez izjeme pravilno rešili zastavljeno uganko. Kakšna je bila pravilna rešitev pa je moč prebrati iz pogovorov z vsemi tremi športniki na katere se je uganka nanašala, ki jih objavljamo v tej Tosami. Žreb je določil, da nagrado prejme Marija

RAZBORŠEK iz komercialnega sektorja. Kot je bilo objavljeno, (nagrada v olimpijskem stilu) prejme nagrajenka posebno nagrado v obliki knjige z naslovom: KRONIKA 100 LET OLIMPIJSKIH IGER.

Dobitnici Tosamine nagrade Mariji Razboršek je knjigo o olimpiizmu izročil član uredniškega odbora Tosame Franc Anžin.

OSNOVE V MESECU JULIJU

Nagrade mentorjem in inštruktorjem
8.732,00 SIT/176 ur

Delo v deljenem delovnem času s

- prekinitvijo nad 1 uro
10.915,00 SIT/176 ur

Dnevnice za službena potovanja v državi

- cela dnevica
5.821,00 SIT
- polovična dnevica
2.969,00 SIT
- znižana dnevica
2.154,00 SIT

Kilometrini z osebnimi vozili
24,66 SIT/km

Stroški za prevoz na delo

- oddaljenost do 4 km
200,00 SIT/dan
- oddaljenost od 4 km do 8 km
260,00 SIT/dan
- oddaljenost od 8 km do 12 km
340,00 SIT/dan
- oddaljenost od 12 km do 16 km
420,00 SIT/dan
- oddaljenost nad 16 km
480,00 SIT/dan

Odpravnine ob odhodu v pokoj
218.313,00 SIT

Osnove za izračun deleža delovne učinkovitosti šoferjev in spremljevalcev

- prevožen kilometer s tovorom
4,32 SIT
- tekoči kilometer 2,87 SIT
- spremljevalec tovora 1,72 SIT

• A. K.

GREMO NA ŠTAJERSKO

.... smo si rekli in se z avtobusom odpeljali izpred TOSAME. Seveda, to smo bili Tosamini upokoјenci pripravljeni na doživetja vsakoletnega izleta. Prvi problem, da je premalo sedežev za vse udeležence, je bil z dobro voljo in zložljivim stolčkom hitro rešen.

Zapeljali smo se v obetajoč, vroč junijski dan. Med ugotavljanjem prisotnosti po seznamu, se je že slišal prijeten klepet med sodelavci in prijatelji. Utihnili smo, ko smo

spodnještajerskih gradov.

V nekdanji viteški dvorani smo videli razstavo stare viteške opreme in različnega orožja. Z zanimanjem smo si ogledovali portrete vzhodnjaških velikašev, ki izvirajo iz gradu Vurberk. V grajski kapeli so gospo Vido takoj pritegnili dobro ohranjeni prti. Hotela je ugotoviti, če so morda že takrat poznali umetnost kleknanja.

Ogledali smo si tudi veliko zbirko starih glasbil katerih predstavitev je bila edenstvena. Ko nam je vodička predstavila določeno galsbilo, smo zaslišali tudi njegov

se ustavili zaradi prometne nesreče, ki so v Črnem grabnu že na dnevnem redu. Zastoj ni bil dolgotrajen in že smo pomahali izletnikom, ki so se ustavili na Trojanah ter kmalu prešli mejnik, ki je ločeval nekdanjo Kranjsko in Štajersko deželo.

Ko smo se peljali po Štajerski "avtocesti" smo z zanimanjem gledali kako napreduje gradnja prepotrebnih voznih pasov.

Naša prva postaja je vila v Slovenski Bistrici. Tam smo z dovoljenjem lastnika bistroja lahko pomalicali okusne sendviče iz Tosamine kuhinje in se okrepčali s kavico ali osvežilno pijačo.

Sonce nas je že dobro segrelo, ko smo se pripeljali do najstarejšega poseljenega mesta v Sloveniji, do Ptuja in naprej do vznožja starodavnega gradu. Tam smo se razdelili v dve skupini in vodiči so nas najprej seznaili z zgodovino gradu in vsemi njegovimi lastniki. Potomci zadnjih lastnikov še vedno živijo v tujini, vendar upamo, da bo grad ostal v sedanji lasti. Nato so nas vodili po sobanah kjer so ohranjene zbirke Pokrajinskega muzeja s katerimi smo se lahko vživeli v bivalno kulturo takratnega plemstva, predvsem v baročni dobi. Najbolj smo občudovali prekrasne tapisrije, lončene peči, raznovrtno stoječe ure, prelepe lestence ter portrete nekdanjih lastnikov. Razstavljena oprema je bila po vojni prinešena tudi iz drugih

zvoč - igranje, s čemer je dobil vsak instrument popolnejšo sliko.

Po ogledu smo se ustavili na spodnjem z obzidjem obdanem, grajskem dvorišču in si ogledali mestne strehe in srednjeveško mestno središče.

Voznik avtobusa nas je nato popeljal do štajerske prestolnice, Maribora. V senci Mestnega parka smo našli Akvarij s terarijem, kjer smo si v hladu ogledovali vsemogoče ribe. Še sreča, da so bile kače in drugi plazilci varno zaprti pod steklom. Marsikoga je obliki mrzel pot ob pogledu na zvižanje kač in plazenje kuščarjev ter krokodilov. Malo smo posedeli v senci visokih dreves in se spet vkrcali v avtobus. Med vožnjo smo si ogledali mestno hišo z balkonom, kjer je imel v letu 1941 Hitler svoj govor in pred njo stoječe kužno znamenje.

Voznik nas je popeljal še ob reki Dravi, da smo lahko videli stari Lent in staro trto, ki raste tu že preko 300 let.

Zaradi vročine smo bili kar zadovoljni, da se je naša pot usmerila proti Framu, kjer so nas v gostišču "Framski hram" prav pristočno sprejeli. Hitro smo bili postreženi z obilnim kosilom. Prav lepo se je bilo še malo pogovoriti in nismo mogli kar hitro zapustiti prijetnega gostišča. Pri odhodu je z nami poklepotala tudi lastnica in nam zaželela sarečno pot ter ponovno snidenje. Od

vstopne postaje Fram smo se peljali po prvih 7 km prave štiripasovne Slovenike.

V Šempetru smo zavili na stransko cesto in po dobrih 3 km prispeli na parkirno mesto za ogled jame Pekel. Šempeter v Savinjski dolini v glavnem poznamo po najlepšem arheološkem spomeniku v Sloveniji - rimski nekropoli, ohranjenimi grobišči, kipi ter grobnicami iz pohorskega marmorja. Napis, ki označuje jamo verjetno opazimo, ko se vozimo tam mimo, a med nami je bilo le nekaj takih, ki so jo že videli. Za obisk je bila usposobljena že več kot pred sto leti, vendar so lesene poti kmalu razpadle in jama je padla v pozabo, čeprav je stara preko tri milijone let. Ponovno so jo začeli raziskovati 1969. in 1973 leta odprli za turistični ogled.

Tretjina izletnikov iz našega avtobusa se je odločila in s prijaznim dekletom vstopila v jamo skozi vhod, ki predstavlja silhueto velikana. Sprehod po tej 400 m dolgi poti je bil neverjeten. Spremljala sta nas potok Peklenščica in kasneje Ponikvica. Po lepo urejeni betonski poti, varovani z ograjo smo si ogledovali edinstvene kapniške tvorbe v obliki zaves, orla, medveda, svečnikov, latvic, ... vmes pa so še jezera in slapovi. Skozi kapniški rov vodijo strme stopnice, katerih so se nekatere prestrašile in raje ostale zunaj na terasi Turističnega doma. Mi pa smo nadaljevali pot do zgornje prelepe, prostorne kapniške dvorane. Vse je opreleno z električno razsvetljavo. To je edenstvena jama, kjer se spuščas v globino, ampak je izhod iz nje veliko višje od vhoda. V jami je bilo prijetno hladno, saj je stalna temperatura 10 °C in nas je pri izhodu skoraj zadušilo soparno vreme. Naša vodička nas je seznaila tudi z delom njihovega Jamarskega društva ter požrtvovalnih domačinov. Vsi se trudijo, da bi čimprej usposobili turistični pristop do enkratnega 25 m visokega slapa v jami. Upajo, da bo delo končano do prihodnje sezone.

Polni bogatih vtisov, novih spoznanj, da je naša Slovenija čudovita in da jo še vedno premalo poznamo, smo vstopili v avtobus in se odpeljali proti Domžalam.

Razšli smo se z dobro voljo in upanjem, da se prihodnje leto spet srečamo na izletu, če preje ne bomo utegnili.

Upokoјenci, udeleženci izleta se iskreno zahvaljujemo vodstvu in delavcem TOSAME, ki ste nam finančno pomagali, da smo spet lahko spoznali košček domovine in se lepo imeli.

Želimo vam uspešno delovno prihodnost.